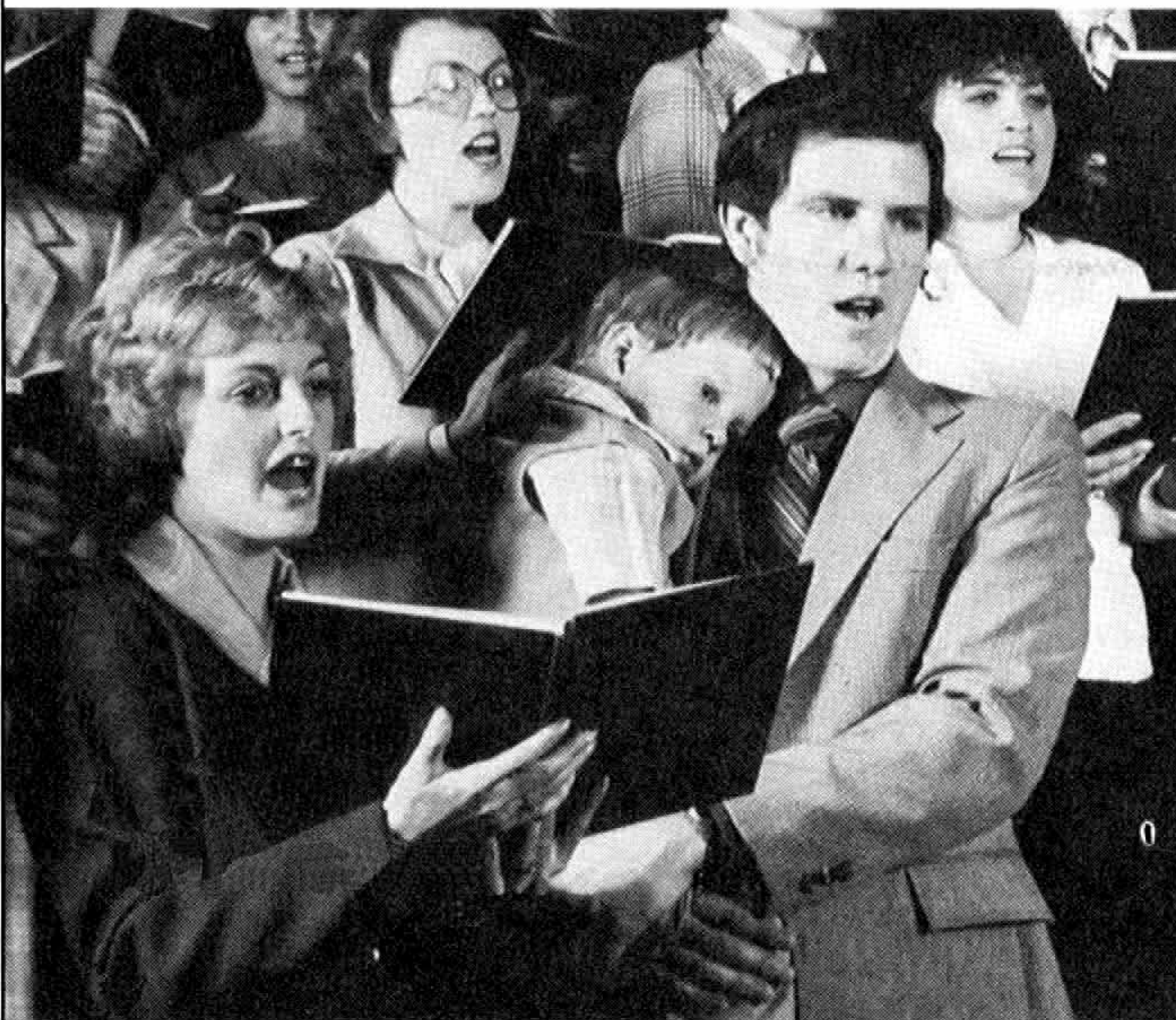
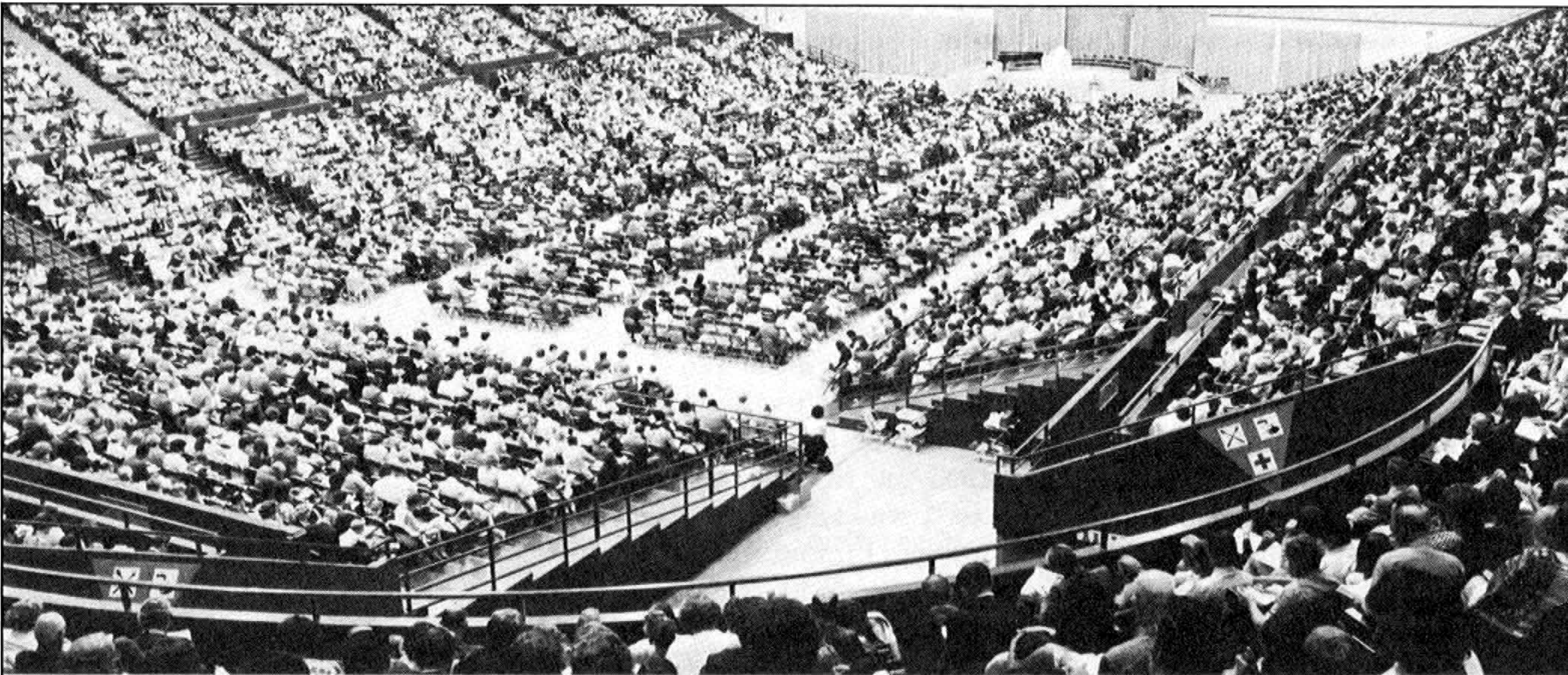

AMBASSADOR COLLEGE

Bijbel-

CURSUS

Houden van Gods heilige dagen

Waarom christenen Gods heilige dagen moeten houden

Waarom stelde God de WEKELIJKSE sabbat en later de zeven JAARLIJKSE sabbatten in? Wat beelden zij uit? Waren GODS heilige dagen alleen maar voor het oude Israël of zijn ze ook bedoeld voor de nieuwtestamentische Kerk?

God schiep de mens voor een verbazingwekkend, ontzagwekkend doel! Dat ongelooflijke doel werd voor het eerst geopenbaard toen de mens werd geschapen. God zei: "Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis" (Genesis 1:26).

Uw Bijbel openbaart hier dat God Zichzelf door de mens aan het voortplanten is. God maakte ons met het doel om in ons het "beeld" van Zijn karakter te kneden en te vormen – om uiteindelijk geboren te worden als uit geest samengestelde leden van Zijn familie die over het universum regeert!

Maar dit scheppende werk kost tijd. Om dit fantastische doel te bewerkstelligen heeft God 7000 jaar uitgetrokken – zeven "dagen" van elk duizend jaar (2 Petrus 3:8).

Tijdens de eerste 6000 jaar sinds Adams zonde heeft God de mens – beïnvloed door Satan – toegestaan zijn eigen weg te gaan, de dingen op zijn eigen manier te doen, zichzelf op basis van eigen wetten te regeren. Tijdens de laatste 1000 jaar zal de mens rechtstreeks door Jezus Christus en de heiligen worden geregeerd. Satan zal dan volledig weerhouden worden van het uitzenden van zijn zondige houding naar de mens.

De Bijbel openbaart dat God voor Zijn kerk bepaalde dagen instelde die Zijn *doel* met het menselijk leven uitbeelden, alsmede het *plan* waardoor Hij dat doel bewerkstelligt.

De wekelijkse sabbat beeldt Gods doel uit

Toen God de sabbat ten behoeve van de mens apart zette en heiligde (Genesis 2:2-3, Marcus 2:27), gaf Hij de mensheid daarmee een rustdag die een diepgaande betekenis heeft.

Aan Zijn "vergadering in de woestijn" – het oude volk Israël (Handelingen 7:38) – openbaarde God dat het houden van de sabbat een "teken" zou zijn tussen Hem en Zijn volk (Exodus 31:16-17). Dit teken is een bewijs van *identiteit*. Het houden van de sabbat herinnert ons eraan dat God de Schepper is van alle dingen, inclusief de mens. De sabbat is ook een van de belangrijkste tekenen die het *ware* volk van God identificeren!

De sabbat beeldt voor Gods volk ook het spoedig komende Millennium uit, de periode waarin de mens "rust" zal hebben van oorlog, armoede, angst en lijden. Deze 1000-jarige periode zal de zevende "dag" van duizend jaar – de "sabbat" – zijn van Gods "week" van 7000 jaar. In die periode zal de

kennis van Gods fantastische doel de aarde vervullen (Jesaja 11:9).

Maar het houden van de sabbat is zelfs nog belangrijker dan dat en heeft nog meer betekenis. Hij kijkt ook *vooruit* naar de voltooiing van Gods geestelijke schepping in de mens. De sabbat is een *type* van de toekomstige *geestelijke* "rust" van de christen – een *type* van zijn geboorte in het goddelijke Koninkrijk ofwel de familie van God! Als we uit Gods Geest geboren worden, zullen we niet langer tegen de zwakheden van ons huidige, sterfelijke vlees hoeven in te gaan. Met uit geest samengestelde lichamen zullen we nooit vermoeid of uitgeput raken. We zullen altijd waakzaam en actief zijn!

De Bijbel openbaart ook dat God *naast* de wekelijkse sabbat bepaalde andere dagen van het jaar *apart* heeft gezet en *heilig* heeft gemaakt.

De jaarlijkse heilige dagen beelden Gods basisplan uit

God heeft een basisplan waardoor Hij Zijn ontzagwekkende doel met de mensheid aan het uitvoeren is. En Zijn Zoon, Jezus Christus, vervult de hoofdrol in Gods weinig bekende plan met de mens.

Gods plan wordt geopenbaard door zeven jaarlijkse feesttijden. Deze jaarlijkse plechtigheden zijn een stap voor stap samenvatting van hoe God Zijn basisplan met de mens aan het uitwerken is. Elke feesttijd beeldt op levendige wijze een belangrijke gebeurtenis in Gods plan uit. Pas nadat God de Israëlieten bevrijdde uit Egypte, openbaarde God de rest van Zijn jaarlijkse feesttijden.

Evenals God de wekelijkse sabbat voor de mens maakte *toen* de mens werd gemaakt, gaf Hij Zijn volk ook de zeven jaarlijkse feesttijden met hun jaarlijkse heilige dagen (sabbatten), *toen* Hij de vergadering van Israël in de woestijn oprichtte. Maar Israël had onder het verbond dat bij de Sinaï werd gesloten, geen belofte dat ze de Heilige Geest zouden ontvangen, en daarom konden ze de geestelijke betekenis van deze jaarlijkse plechtigheden niet begrijpen.

Ondanks het gebrek aan begrip bij het fysieke Israël werden Gods jaarlijkse heilige dagen ingesteld om ALTIJD te worden gehouden! Christus hield ze. De nieuwtestamentische kerk, in 31 n.Chr. door Christus gesticht, hield ze. En Gods kerk

houdt ze ook in deze tijd!

Evenals de wekelijkse sabbat zijn ook de jaarlijkse heilige dagen een "teken" tussen God en Zijn volk (Exodus 31:13). Zij zijn de "feesttijden des Heren" – "Mijn feesttijden" – aldus God (Leviticus 23:2, 4).

Deze feesten moeten, zoals de God van het Oude Testament in Leviticus 23:37-38 zei, als heilige samenkomsten worden gehouden *naast* "de [wekelijkse] sabbatten des Heren"! Zoals we in les 17 leerden, werden Gods feesttijden, die deel uitmaken van Gods wet, niet afgeschaft, toen bij de dood van Christus het oude, op de berg Sinai gesloten, verbond ophield van kracht te zijn.

De hele ontwikkeling van Gods fantastische plan moet door de door Gods Geest verwekte kinderen – het *geestelijke Israël* van deze tijd – jaar op jaar worden gevierd en beleefd door het onderhouden van Gods heilige dagen. De inachtneming van die dagen herinnert hen aan Gods geweldige basisplan en hun aandeel daarin.

Gods geestelijke oogsten

In het land waar het oude Israël zich vestigde (later bekend als Palestina en nu grotendeels het gebied van de hedendaagse staat Israël), had men in het voorjaar een kleine graanoogst, gevolgd door een veel grotere oogst aan het eind van de zomer en het begin van de herfst. Deze jaarlijkse landbouw-oogsten staan model voor Gods *geestelijke* "oogsten" van de mensheid!

In deze tijd kunnen wij uit het onderwijs van Christus en de apostelen opmaken dat het Gods bedoeling is dat de voorjaarsfeesten uitbeelden dat allen die God *vóór* Christus' wederkomst roept om Zijn door de Geest verwekte kinderen te worden, slechts de oogst van de "eerstelingen" vormen (Jacobus 1:18) – slechts het relatief *kleine begin* van Zijn geestelijke oogst van mensen in Zijn goddelijke familie.

De feesttijden in het seizoen van de veel grotere herfstoogst beelden Gods roeping uit van de miljarden mensen die *na* Christus' wederkomst door God tot behoud en zoenschap in Zijn luisterrijke familie zullen worden geroepen.

In Leviticus 23 vinden wij een overzicht van de jaarlijkse feesttijden. De eerste drie, te beginnen met het Pascha, zijn herdenkingen van het eerste deel van Gods basisplan. Zij beelden de eerstelingen uit van het werk van Christus. De laatste vier feesttijden kijken *voornamelijk* naar de toekomst en laten zien *hoe* en *wanneer* God zijn grote herfstoogst van mensen in Zijn familie zal binnenhalen!

Heilige dagen bewaard voor Gods Kerk

De oude Israëlieten hadden in het algemeen geen begrip van het schitterende doel van God met

de mensheid. Ook begrepen zij de geestelijke betekenis van de stappen in Gods basisplan niet zoals uitgebeeld in Zijn jaarlijkse heilige dagen. God verschaftte hun dat geestelijke inzicht ook niet (Efeziërs 3:4-5), omdat de tijd om hun zijn Heilige Geest te geven nog niet was aangebroken.

Met welk doel schonk God dan het oude Israël Zijn wet en Zijn heilige dagen?

De Bijbel zegt ons dat de "woorden" – de oudtestamentische geschriften, waarin de kennis van Gods wekelijkse sabbat, Gods jaarlijkse sabbatten en feesttijden en Gods ware kalender zijn opgenomen – aan het oude Israël gegeven werden om van generatie op generatie te worden doorgegeven. De Israëlieten "ontvingen de levende woorden *om die u* [aan ons, nieuwtestamentische christenen] *te geven*" (Handelingen 7:38).

Maar meer dan zeven eeuwen later ging het huis van Israël in Assyrische ballingschap, waarna ze hun identiteit en de kennis van God verloren. Zij bewaarden de Hebreeuwse geschriften of het Oude Testament niet voor de christenen van deze tijd, evenmin als Gods kalender.

Wie deden dat dan wel?

De Joden!

Het huis van Juda – de Joden – dat na de dood van Salomo afgescheiden werd van de natie Israël, ging ongeveer 120 jaar later tijdens de regering van koning Nebukadnezar in Babylonische ballingschap. Maar Juda *bewaarde* de kennis van haar identiteit en haar God.

Zij erkenden dat ze in Babylonische ballingschap waren gevoerd vanwege het overtreden van het sabbatsgebod (Nehemia 13:17-18) en daardoor werden ze *overdreven* nauwgezet in het onderhouden ervan. Ondanks dat het hun aan geestelijk begrip ontbrak, bewaarden ze getrouw de kennis van de ware sabbat, de oudtestamentische geschriften en de ware kalender.

Let op wat Paulus onder inspiratie van God vraagt: "Wat is dan het voorrecht van de Jood?" Daarna beantwoordt hij dit gedeeltelijk: "Velerlei in elk opzicht. In de eerste plaats [toch] dit, dat hun de woorden Gods zijn toevertrouwd." (Romeinen 3:1-2)

God gebruikte de Joden om de Hebreeuwse of oudtestamentische geschriften en de wekelijkse sabbat te bewaren, alsmede de kalender waardoor we precies kunnen weten wanneer we elk jaar Gods heilige dagen moeten houden. Uit alle stammen van Israël vertrouwde God het de Joden toe om de overdragers van deze geopenbaarde kennis te zijn voor de nieuwtestamentische door de Geest verwekte kerk!

In Leviticus 23 wordt een opsomming gegeven van al Gods feesttijden, te beginnen met de sabbat, een wekelijkse feesttijd. De lessen 24 tot en met 31

zullen deze belangrijke feestdagen grondig bespreken, te beginnen met de wekelijkse sabbat. Aan elk van hen zal een hele les worden gewijd. De essentiële details van Gods basisplan voor het volbrengen van Zijn geweldige doel met de mens zullen zich in de komende maanden voor u ontvouwen.

Deze les geeft een beknopt OVERZICHT van al Gods heilige dagen en richt zich daarbij op hun symbolische betekenis en het specifieke belang ervan voor christenen in deze tijd. Laten we een begin maken om de enorme betekenis van deze "feestdagen des HEREN" te begrijpen!

LES 23

De zevende dag, Gods sabbat

Zoals wij in voorgaande lessen hebben geleerd is Gods plan erop gericht Zijn bestuur op aarde te herstellen, het bestuur dat uitgeoefend zal worden door Zijn goddelijk, heersend Koninkrijk, een Koninkrijk dat gevormd zal worden door de uit de Geest geboren leden van Zijn familie. Gods bestuur is gebaseerd op Zijn geestelijke wet van liefde: liefde jegens God en liefde jegens de naaste. Gods liefde wordt nader uiteengezet in de tien geboden, waarvan de eerste vier tonen hoe wij God moeten liefhebben – hoe wij Hem moeten eren.

Het vierde gebod is, evenzeer als de andere negen, een absoluut essentieel onderdeel van Gods wet. Gods sabbat, de zevende dag, heilig houden is een teken dat de mensen identificeert die de *Schepper* God, en Hem alleen, eren. Dit is zo omdat de sabbat een *herdenking* is van Gods schepping. Maar de sabbat kijkt ook *vooruit* naar het Millennium en de *voltooiing* van Gods geestelijke schepping in de mens.

Laten wij de belangrijke betekenis die samen gaat met het houden van de zevende dag, de sabbat, gaan bestuderen en begrijpen.

1. Op welke dag van de scheppingsweek rustte God? Genesis 2:2-3; Exodus 20:11. Rustte God omdat Hij moe was van al het werk dat Hij op de voorgaande zes dagen had gedaan? Jesaja 40:28.

OPMERKING: God bestaat uit geest en wordt, in tegenstelling tot de fysieke mens, nooit moe. Hij had dan ook geen enkele reden om te rusten behalve dan om daarmee de sabbat te "maken" en aan de mensen een voorbeeld ter navolging te geven.

2. Wie in de Godfamilie maakte die eerste sabbat? Colossenzen 1:13-16; Marcus 2:27-28.

OPMERKING: Jezus Christus is de Heer van de sabbat omdat Hij die maakte! Zoals we in vorige lessen hebben bewezen was Hij de Heer van het Oude Testament en de feitelijke Schepper van alle dingen.

Door op de zevende dag van de scheppingsweek te rusten, zette Christus die periode van 24 uur en elke zevende dag daarna apart voor een speciaal en heilig gebruik. (De sabbat begint bij zonsondergang 's avonds aan het einde van de zesde dag en eindigt bij zonsondergang 's avonds aan het einde van de

zevende dag. Zie Leviticus 23:32 voor een voorbeeld van wanneer bij God een dag begint en eindigt.)

3. Voor wie werd volgens Jezus de sabbat gemaakt? Marcus 2:27. Wie vallen daar ook onder? Exodus 20:8-10, in het bijzonder vers 10.

OPMERKING: Jezus zei: "De sabbat is gemaakt om de mens." Elke zevende dag vanaf de schepping werd door God als tijd apart gezet om door de mens op speciale wijze in acht te worden genomen. De sabbat was bedoeld om *alle mensen* die ooit zouden leven ten goede te komen, mits zij hem op de door God bedoelde wijze zouden houden.

4. Hoe wilde Christus de sabbat aan de mens ten goede doen komen? Deuteronomium 5:14. (Let op het woord *rusten*.)

OPMERKING: Het woord *sabbat* uit het Hebreeuws, de taal waarin het Oude Testament werd geschreven, betekent "rust". Lichamelijke rust en geestelijke ontspanning na een drukke werkweek zijn duidelijke redenen om de sabbat te houden. God wist dat de mens na zijn werk periodiek rust en verandering nodig heeft.

Maar het doel van de sabbat omvat veel meer dan louter rust. De sabbat heeft vandoen met Gods geweldige *doel* met het scheppen van de mensheid!

De mens heeft deze tijd iedere week verschrikkelijk hard nodig, een tijd waarin we *hecht geestelijk contact* met God moeten hebben. De sabbat geeft ons de tijd om meer over God na te denken, tot Hem te bidden, Hem te eren (zowel privé als gemeenschappelijk met anderen) en de Bijbel te bestuderen om meer inzicht te krijgen in Gods ontzagwekkende doel met ons leven en in de weg om dat doel te bereiken.

5. Zou het houden van de sabbat een speciaal teken zijn van identificatie tussen God en Zijn volk? Exodus 31:13, 16-17. Maakte God het houden van de sabbat ook tot een *apart verbond* met Zijn volk? Vers 16. Zou het een eeuwigdurend verbond zijn, een verbond dat *voor altijd* van kracht zou blijven? De verzen 16 en 17.

OPMERKING: God koos het houden van de sabbat uit als het ene belangrijke teken waardoor het oude Israël zich in het bijzonder zou herinneren dat de eeuwige *God* de Schepper, Onderhouder en opperste Heerser is over heel Zijn schepping en dat

zij Zijn uitverkoren volk waren. Het was het enige gebod dat Israël in het bijzonder zou doen opvallen ten opzichte van alle andere naties.

God beval dus op *tweeërlei* manier de sabbat te houden door het ook tot een *apart* verbond, of een *aparte* overeenkomst, met Zijn volk Israël te maken. (De sabbat was reeds een van de tien geboden die God hun eerder gegeven had.) Dat aparte verbond zou een *eeuwigdurend* verbond zijn – een *teken* dat het volk van God binnen alle generaties zou identificeren, inclusief het "geestelijke Israël" van deze tijd – de door de Geest verwekte leden van Gods nieuwtestamentische kerk. Let verder op het volgende:

6. Maakt de Bijbel heel duidelijk dat een echte christen iemand is die een *geestelijke* Israëliet is geworden – door Jezus Christus behorend tot Abrahams zaad? Galaten 3:28-29; Romeinen 4:16.

OPMERKING: God sloot het specifieke sabbatsverbond met Abrahams fysieke nakomelingen. Ze zouden zich in al hun generaties daaraan moeten onderwerpen. In deze tijd zijn alle door de Geest verwekte christenen Abrahams *geestelijke* nakomelingen geworden en houden daarom de sabbat!

De sabbat is een herinnering aan onze Schepper, die niet alleen het universum schiep, maar die ook Zijn heilig, rechtvaardig karakter schiep in de door de Geest verwekte christenen – karakter dat eeuwig in hen zal blijven als ze eenmaal in Zijn goddelijke familie geboren zullen zijn! De sabbat *herinnert* ons zodoende elke week aan de Schepper God en Zijn fantastische doel met de mensheid.

7. Hield Jezus Christus de sabbat? Lucas 4:16, 31.

OPMERKING: Het was Jezus' gewoonte op de sabbat religieuze diensten bij te wonen. Hij hoorzaamde Zijn *eigen gebod* om iedere sabbat voor erediensten bijeen te komen (Leviticus 23:3). Dit is de dag die Hij uiteraard zou houden, omdat Hij Degenen is die de sabbat maakte en bepaalde dat die heilig gehouden moest worden!

8. Was het ook de gewoonte van de apostel Paulus de sabbat te houden? Handelingen 17:1-2. Zijn er nog meer bewijzen dat de vroege, nieuwtestamentische kerk de sabbat hield? Handelingen 13:13-16, 42, 44; 18:1, 4.

OPMERKING: Er bestaat geen enkele twijfel aan dat de vroege, nieuwtestamentische Kerk van God de sabbat hield. Wie er in onze tijd naar streeft God te gehoorzamen zal dezelfde dag in acht nemen als Jezus, Paulus en de hele vroege kerk.

9. Welke waarschuwing geeft God ons in Hebreëen 3:8-12, 17-19? (Let op het woord *rust* in de verzen 11 en 18.) Was opstandigheid, in het bijzonder het overtreden van het sabbatsgebod, de reden dat God een hele generatie Israëlieten Zijn "rust" niet liet binnengaan? Ezechiël 20:12-13, 15-16.

OPMERKING: In de Bijbel wordt naar het land Kanaän – de beloofde "rust" die Israël tenslotte binnenging (Jozua 1:13) – verwezen als een type van de *geestelijke* "rust" van de christen – van het in het Koninkrijk of de familie van God geboren worden en eeuwig leven ontvangen.

10. Zullen we als we God geloven en gehoorzamen Gods "rust" binnengaan – eeuwig leven in Zijn Koninkrijk? Het eerste deel van Hebreëen 4:3 en vers 11.

OPMERKING: De vergelijking is duidelijk: geloof in God staat gelijk met actieve gehoorzaamheid. Zij die God werkelijk geloven zullen *Zijn sabbat houden!*

Er moet niet lichtvaardig met Gods sabbat worden omgegaan; ook moeten we hem niet vergeten. Ons wordt opgedragen "*Gedenk* de sabbatdag" (Exodus 20:8), omdat het een herdenking is van Gods herstel van de aarde en de schepping van de mens. Daarnaast beeldt de sabbat de komende eeuwige "rust" uit die christenen zullen binnengaan als ze als uit geest samengestelde kinderen van God in de familie van God geboren zullen worden. Zij zullen dan *niet langer te maken hebben* met allerlei fysieke zwakheden en de beperkingen van dit sterfelijke leven.

11. Beval God de hele natie Israël op de wekelijkse sabbat samen te komen (een "heilige samenkomst")? Leviticus 23:3. Waartoe worden nieuwtestamentische christenen aangespoord met betrekking tot de samenkomsten op de sabbat? Hebreëen 10:25.

OPMERKING: In deze tijd wonen Gods mensen in meer dan 50 landen over de hele wereld verspreid wekelijkse sabbatdiensten van de Wereldwijde Kerk van God bij. Elke sabbat komen zij bijeen om onderricht uit de Bijbel te ontvangen van dienaren van de Kerk van God (Efeziërs 4:11-13).

Gods mensen *verheugen* zich in Zijn sabbat en genieten van het op deze dag met elkaar samenkomen. Zij leren hoe *zegenrijk* het is Gods sabbat te heiligen – de dag die herinnert aan God de Schepper en aan Zijn verbazingwekkend *doel* met de mensheid!

Het Pascha

De meeste bijbelcommentatoren en -geleerden zijn het erover eens dat de vele terloopse verwijzingen naar Gods jaarlijkse feesttijden in het Nieuwe Testament erop duiden dat het houden daarvan in de vroege kerk bekend was en aanvaard werd – zelfs *als vanzelfsprekend werd beschouwd*. Wat nog belangrijker is, is dat het voor Christus en de kerk van God *gebruikelijk* was de jaarlijkse feesttijden te houden. "In de vroeg-christelijke kerk werd de juistheid van de viering van de feesttijden samen met het hele Joodse volk nooit ter discussie gesteld,

zodat dit ook geen speciale vermelding behoefde" (*The New International Dictionary of New Testament Theology*, deel 1, p. 628).

Als we het Nieuwe Testament bestuderen wordt het echter duidelijk dat Gods jaarlijkse feesttijden in de apostolische kerk van God een nieuwe betekenis kregen. Jezus' onderricht en voorbeeld gaven een nieuw inzicht in de betekenis van deze dagen en de manier waarop ze moeten worden gehouden.

Let op wat *The Encyclopaedia Britannica* zegt over de vroege, nieuwtestamentische kerk van God en dat ze de bijbelse feesttijden op een nieuwe en andere manier hield: "De heiligheid van speciale tijden [zoals Pasen en Kerstmis] was iets dat niet in het denken van de eerste christenen opkwam ... Zij *bleven* de Joodse feesttijden [van Leviticus 23] houden, al was dat *in een nieuwe geest*, als herdenkingen van gebeurtenissen waar die feesttijden een voorafschaduw van waren geweest" (deel 8, p. 828, 11^e editie, nadruk van ons).

1. Wie heeft volgens de Bijbel deze jaarlijkse feesttijden, naast het wekelijkse feest van de sabbat, ingesteld? Leviticus 23:1-4. Verklaarde God uitdrukkelijk dat Zijn jaarlijkse feesten *naast* de wekelijkse sabbat gehouden moesten worden? De verzen 37 en 38.

OPMERKING: Merk op dat deze feesttijden *niet* de "feesttijden van de Joden" of de "feesttijden van Mozes" zijn, zoals men weleens denkt. Het zijn *Gods eigen feesten*, de feesten die God instelde en aan Zijn volk gaf om jaarlijks te worden gehouden.

2. Wat is de eerste feesttijd die jaarlijks moet worden gehouden? Leviticus 23:5. Wanneer stelde God het eerste Pascha in? Lees Exodus 12:1-14, 21-27 en vat dit voor uzelf samen.

OPMERKING: Het Pascha, de eerste door God bevolen jaarlijkse feesttijd, beeldt het begin uit – de allereerste fase – van Gods geweldige basisplan voor het behoud van de mens.

Het Pascha was bedoeld als een jaarlijkse herinnering aan Gods tussenkomst waardoor de eerstgeborenen van de Israëlieten van de dood werden gered. Het was tevens een vooruitblik op het grote offer van Jezus Christus, "ons [Pascha]lam" (1 Corinthiërs 5:7; 1 Petrus 1:18-19), voor de zonden van de mensheid. De redding van de eerstgeborenen van de Israëlieten van de engel des doods door het uitgegoten bloed van lammeren aan de deurposten op dat eerste Pascha is in symbolische zin een *voorafschaduw* van onze redding van de eeuwige straf voor de zonde (Romeinen 6:23) door het offer van Christus.

Na Christus' dood werd het Pascha, gevierd met de nieuwe symbolen van ongezuurd brood en wijn, een jaarlijkse herdenking van Zijn offer, daar Christus de *werkelijkheid* werd, een werkelijkheid waarvan het Paschalam de voorafschaduw was.

3. Gebood God nog *vóór* de Sinai dat het Pascha voor altijd moest worden gehouden? Exodus 12:14, 24. Vierde Jezus Christus het Pascha? Johannes 2:13, 23.

OPMERKING: Jezus onderhield de jaarlijkse feesttijden. Hij was, als de God van het Oude Testament, Degene die ze oorspronkelijk aan Israël gaf!

4. Stelde Jezus, in aanwezigheid van zijn twaalf discipelen, op de avond voor zijn kruisiging het nieuwtestamentische Pascha in? Mattheüs 26:17-20. Welk *nieuw* gebod gaf Hij hun met betrekking tot het houden van het Pascha? Johannes 13:1-5, 14-15.

5. Weigerde Petrus aanvankelijk Jezus toe te staan zijn voeten te wassen? De verzen 6-8. Kon Petrus een relatie met Jezus hebben als hij Hem niet toestond zijn voeten te wassen? Vers 8. Waarom stelde Jezus tijdens zijn laatste Paschamaal deze voetwassing in als nieuw gebruik? De verzen 12-16.

OPMERKING: In Jezus' tijd waren open sandalen het gebruikelijke schoeisel, zodoende konden voeten onder het stof komen te zitten. Bij het betreden van een huis werd het wassen van de voeten beschouwd als een weinig verheffende taak, die alleen maar door bedienden werd uitgevoerd.

Door bij deze gelegenheid Zijn discipelen de voeten te wassen liet Jezus zien dat Hij op aarde gekomen was om de mensheid te *dienen*. Spoedig daarna bewees Hij hoe vergaand Zijn buitengewone dienstbaarheid aan deze wereld was door zelfs Zijn *leven* te geven voor de zonden van alle mensen. De voetwassing beeldt de houding van *nederigheid* en *dienstbaarheid* aan anderen uit, een houding die Christus van elke christen verlangt.

6. Gebood Jezus Zijn discipelen duidelijk elkaars voeten te wassen? Johannes 13:14-15. Moesten de apostelen dit eveneens aan de wereld onderwijzen? Mattheüs 28:19-20. Wordt hun die Christus' woorden gehoorzamen door aan deze veelbetekenende ceremonie deel te nemen een bijzondere zegen beloofd? Johannes 13:17; 14:23.

7. Welke volledig *nieuwe manier* van het houden van het Pascha stelde Christus kort voor zijn dood in? Mattheüs 26:26-29. Wat gebood Hij zijn discipelen inzake deze nieuwe manier van het houden van het Pascha? Lucas 22:19-20. Moest ook dit door de apostelen aan de wereld worden onderwezen? Mattheüs 28:19-20.

OPMERKING: Jezus schafte het Pascha niet af – Hij veranderde slechts de gebruikte *symbolen*. In plaats van het jaarlijks uitgieten van het bloed van een lam en vervolgens het geroosterde vlees ervan te eten, moeten wij nu ongezuurd brood en wijn gebruiken.

Het nieuwtestamentische Pascha moet worden

gehouden als een *jaarlijkse herdenking* van Christus' dood. Het bevestigt van jaar tot jaar "totdat Hij komt" (1 Corinthiërs 11:26) het geloof van de ware christen in het bloed van "Christus, ons Paschalam" (1 Corinthiërs 5:7), voor de vergeving van de zonde, symbolisch tot uiting gebracht in het drinken van de wijn.

Het eten van het gebroken brood symboliseert ons geloof in het lichaam van Christus dat voor onze fysieke genezing werd opengelegd. Jezus Christus stond toe dat Zijn lichaam op tientallen plaatsen door geseling werd opengereten totdat Hij zelfs onherkenbaar was geworden! Hij onderging deze marteling zodat wij door geloof in Zijn gebroken lichaam voor ons, vergeving kunnen ontvangen voor onze *fysieke* zonden – de genezing van ons lichaam als we ziek zijn (Jesaja 53:5; 1 Petrus 2:24; Psalm 103:2-3; Jacobus 5:14-15) – naast de vergeving voor onze *geestelijke* zonden door Zijn vergoten bloed. Op die manier is het gebroken ongezuurde brood voor ons een herinnering dat we door "Zijn *striemen* genezing ontvangen".

In overeenstemming met hetgeen Christus geboden heeft, houden ware christenen in deze tijd het Pascha op de avond voorafgaande aan de dag van zijn lijden en sterven – de 14^e dag van de eerste maand van Gods kalender, 's avonds, direct na het begin van de dag.

(De precieze datum van het Pascha en al Gods andere jaarlijkse feesttijden varieert op de Romeinse kalender van jaar tot jaar. De juiste data voor al de feesttijden voor de eerstvolgende jaren zijn opgenomen in het artikel *Gods heilige kalender*, dat u schriftelijk bij ons kantoor kunt aanvragen.)

8. Leerde de apostel Paulus de nieuwtestamentische christenen het Pascha te houden met gebruik van de nieuwe symbolen van ongezuurd brood en wijn, zoals Jezus had gedaan en bevolen? 1 Corinthiërs 5:7-8; 11:23-26.

OPMERKING: De door Christus gestichte kerk hield het Pascha en het feest van Ongezuurde Broden – *niet* "Pasen". ("Paasfeest" in de NBG is een flagrant verkeerde vertaling van het Griekse woord *pascha*. Dat woord moet met "Pascha" worden vertaald, zoals in diverse moderne vertalingen het geval is.)

9. Zal het Pascha door Christus en anderen ook nog gehouden worden, nadat Christus het Koninkrijk van God op aarde heeft opgericht? Mattheüs 26:29; Lucas 22:15-16. Moet het tot die tijd in acht worden genomen als *herdenking* van Christus' dood? Lees 1 Corinthiërs 11:25-26 nog een keer.

OPMERKING: Jezus gebod Zijn discipelen het Pascha te houden om Zijn dood te herdenken totdat Hij wederkeert. De apostelen hielden het en in onze tijd houdt Gods ware kerk het Pascha nog steeds!

Feest van Ongezuurde Broden

Het Pascha, de eerste door God bevolen jaarlijkse feesttijd, beeldt het begin, de allereerste fase, uit van Gods ontzagwekkende basisplan voor het behoud van de mensheid. Jezus Christus, "ons Paschalam" (1 Corinthiërs 5:7) leed en stierf voor onze zonden. Echter alleen maar het aanvaarden van Christus' offer om voor onze zonden te betalen is niet voldoende.

Wanneer wij ons eenmaal van onze zonden hebben bekeerd en God ons deze vergeven heeft, moeten wij ernaar streven *in het geheel niet meer te zondigen*. We moeten de zondige wegen van deze wereld verlaten (Openbaring 18:4) – evenals Israël Egypte, een symbool van zonde (Hebreeën 11:25-26), verliet. We moeten ernaar streven *alle zonden* uit ons leven te verwijderen. Dat is *ons* aandeel in Gods basisplan.

Om ons te helpen de kennis van de *tweede stap* in Gods plan levend te houden, gaf Christus Zijn kerk de tweede jaarlijkse feesttijd. Het houden van dit feest drukt ons op het hart dat we ernaar moeten streven niet opnieuw te vervallen in de zonden waarvoor Christus met zijn vergoten bloed heeft betaald. Laten we dat begrijpen.

1. Welk feest gebod God de Israëlieten direct na het Pascha te houden? Exodus 12:17; Leviticus 23:6. Moesten zij het slechts die ene keer vieren? Exodus 12:17; 13:10.

OPMERKING: Merk op dat God het feest van Ongezuurde Broden aan het volk gaf *voordat* het de berg Sinaï had bereikt – zelfs nog voordat ze het land Egypte hadden verlaten. Het moest ook door alle volgende generaties steeds opnieuw gehouden worden – *voor altijd!*

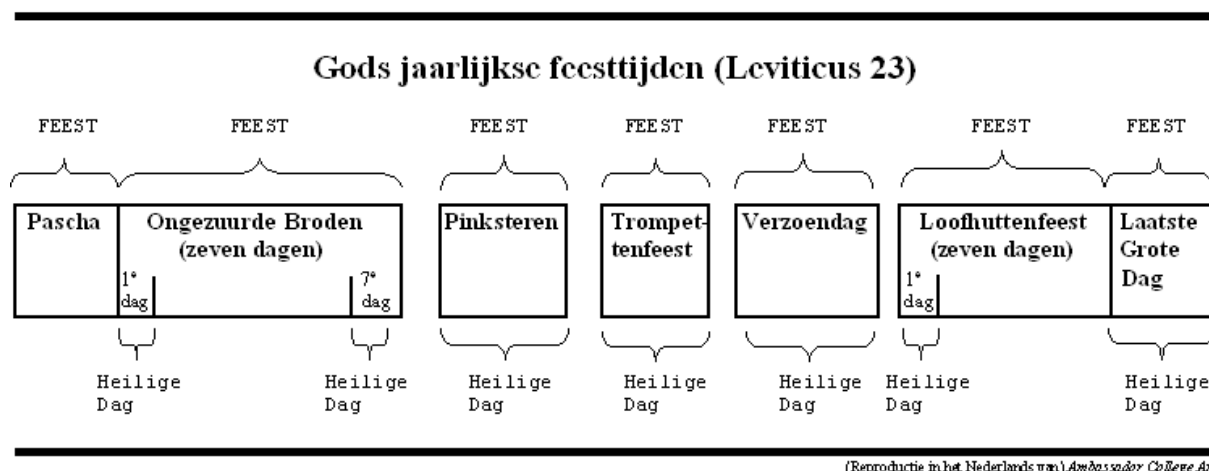
2. Hoeveel dagen duurt het feest van Ongezuurde Broden? Exodus 12:15; 34:18; Numeri 28:17; Deuteronomium 16:3-4. Werden de eerste en zevende dag afgezonderd als *heilige* dagen – dagen waarop het volk moest samenkomen, net zoals op een wekelijkse sabbatdag? Exodus 12:16; Leviticus 23:3, 7-8.

OPMERKING: De eerste maand van de Hebreeuwse kalender, die de Joden door Gods inspiratie hebben bewaard voor de nieuwtestamentische christenen, werd Abib en later Nisan genoemd. Hij valt ergens in de maanden maart en april van de hedendaagse Romeinse kalender. Het feest van Ongezuurde Broden begint op 15 Abib, de dag na het Pascha. Het duurt zeven dagen, tot en met 21 Abib. Zowel 15 als 21 Abib is een speciale sabbat – een jaarlijkse "heilige samenkomst" – een dag van rust en erediens aan God.

Op dit punt is het goed om onderscheid te maken tussen Gods jaarlijkse feesttijden of feesten en Zijn jaarlijkse heilige dagen of sabbatten. Gods

basisplan omvat *zeven* jaarlijkse feesttijden. Twee daarvan, het feest van Ongezuurde Broden en het Loofhuttenfeest, duren *zeven* dagen. Er zijn ook *zeven* jaarlijkse heilige dagen, sabbatten, dagen waarop wordt gerust van de dagelijkse arbeid. Elk

van deze heilige dagen valt op of tijdens een feesttijd (het feest van Ongezuurde Broden heeft er twee). Maar het Pascha, het eerste van de feesttijden, is daarentegen *geen* heilige dag of jaarlijkse sabbat. (Zie de tabel hier beneden.)

3. Moesten de Israëlieten *alle* zuurdeeg en gezuurd voedsel uit hun huis en van hun grondgebied verwijderen en tijdens de zeven dagen van het feest van Ongezuurde Broden eruit weghouden? Exodus 12:15-19; 13:7.

OPMERKING: Zuurdeeg staat voor iedere substantie die wordt gebruikt om deeg of beslag door gisting te doen rijzen. Rijsmiddelen van dit soort zijn gist, zuiveringszout en bakpoeder.

4. Is zuurdeeg duidelijk een symbool van zonde? Mattheüs 16:6, 11-12; Lucas 12:1; 1 Corinthiërs 5:8.

OPMERKING: Zuurdeeg of zuurdesem wordt in de Bijbel vaak genoemd als een type van zonde. Zuurdeeg doet opzwellen en ook de zonde doet dat. Ongezuurd brood is plat brood dat geen rijsmiddel bevat en symboliseert daardoor de afwezigheid van zonde. Daar zeven Gods specifieke getal is om voltooiing en volmaaktheid aan te duiden, herinneren de zeven dagen van het feest van Ongezuurde Broden ons eraan dat God wil dat Zijn volk ernaar streeft zonde volledig uit hun leven uit te bannen.

5. Geeft God Zijn volk specifiek opdracht tijdens deze feesttijd ongezuurd brood te eten? Exodus 12:15, 19-20; Leviticus 23:6.

OPMERKING: De Israëlieten moesten niet alleen alle zuurdeeg en gezuurd voedsel van hun grondgebied verwijderen, dat zou alleen maar het verwijderen van zonde hebben gesymboliseerd. Hun werd ook opgedragen tijdens het feest van Ongezuurde Broden ongezuurd brood te eten. Deze handeling van ongezuurd brood eten symboliseert het tegengestelde van zonde – *actieve gehoorzaamheid* aan God!

6. Na bekering en doop worden al iemands in het verleden begane zonden door het offer van

Christus uitgewist. Wat antwoordde Paulus op de vraag of wij met zondigen mogen doorgaan? Romeinen 6:15-16. Wat was het gebod dat hij als apostel gaf? De verzen 11-13.

OPMERKING: Christus stierf zodat wij niet de straf van de eeuwige dood zouden moeten betalen (Romeinen 6:23). God verwacht dat wij na onze bekering en doop ernaar streven Zijn wet te *gehoorzamen* – ons leven "ongezuurd" te houden. God wil niet dat wij blijven zondigen, want Christus staat niet in dienst der zonde (Galaten 2:17).

7. Zei Paulus, door inspiratie van de Heilige Geest, dat nieuwtestamentische christenen het feest van Ongezuurde Broden moeten houden? 1 Corinthiërs 5:8.

8. Wat zei Paulus dat duidelijk laat zien dat de kerk van God te Corinthe in de tijd dat hij schreef het feest van Ongezuurde Broden hield? Vers 7. Let op de woorden "gij zijt immers ongezuurd".

OPMERKING: De apostel Paulus zei de leden van de kerk te Corinthe geestelijke zuurdesem te verwijderen, evenals zij reeds alle fysieke zuurdesem ter voorbereiding van deze feesttijd hadden verwijderd. Zij moesten het feest niet alleen met ongezuurd brood houden, maar ook met de geestelijk "ongezuurde" houding van reinheid en waarheid.

9. Wil God dat christenen de weg der zonde van deze wereld verzaken? Openbaring 18:4. Moeten we er voortdurend naar *streven* – ons inspannen en ons er energiek toe zetten – zonde zodra het de kop opsteekt uit ons leven te bannen? Hebrëeën 12:1, 4.

OPMERKING: Als we uit geest geboren leden van Gods familie willen worden, moeten we bewijzen dat we God hier en nu willen gehoorzamen door ernaar te streven de *geestelijke* zuurdesem van

zonde uit ons leven te verwijderen en het eruit verwijderd te houden! Dit is *ons* aandeel in Gods grote basisplan.

Om die reden herinnert ieder voorjaar het feest van Ongezuurde Broden de door de Geest verwekte christenen aan hun voortdurende behoefte om Gods geboden te houden. Het is een tijd waarin zij op symbolische wijze hun besluit om in overeenstemming met Gods wet te leven vernieuwen – hun leven *opnieuw* wijden aan voortdurende geestelijke groei en overwinnen.

Pinksteren – feest der eerstelingen

God weet dat om met succes zonde uit ons leven te verwijderen en het eruit verwijderd te houden, onze eigen menselijke wilskracht en vermogens niet toereikend zijn. We hebben de geestelijke kracht van Gods *Heilige Geest* nodig om ons te helpen Gods geestelijke wet te houden.

Dit is de *derde stap* in Gods basisplan en deze wordt uitgebeeld door de derde jaarlijkse feesttijd, de Pinksterdag, ook wel het wekenfeest of het feest der eerstelingen genoemd.

1. Hoe luidden Gods instructies inzake deze feesttijd? Leviticus 23:15-17, 20. Was dit feest een heilige dag, of een sabbat van rust, waarop het volk diende samen te komen? Vers 21. Moest dit door Gods volk voor altijd jaarlijks worden gehouden? Zelfde vers.

OPMERKING: Op dit punt aangekomen moeten wij de symboliek begrijpen van een ceremonie die gerelateerd is aan het feest van Ongezuurde Broden en begrijpen hoe deze ceremonie verband houdt met de derde jaarlijkse feesttijd. De betekenis van die ceremonie is belangrijk, ook al wordt zij niet meer in acht genomen sinds de Romeinen in 70 n.Chr. de tempel verwoestten.

2. Welk soort offer moest aan God gebracht worden voordat men met de voorjaars oogst kon beginnen? De verzen 9-11, 14.

OPMERKING: Zoals in de inleiding van deze les werd uitgelegd, heeft God zijn jaarlijkse feesttijden ingesteld in samenhang met de twee jaarlijkse landbouwoogsten in het land Palestina. God gebruikt deze oogsten als patroon voor de twee *geestelijke* "oogsten" in Zijn grote basisplan.

De fysieke oogsten helpen ons te begrijpen dat God op dit moment nog niet rechtstreeks bezig is met de overgrote meerderheid van de mensen van vandaag. Voor Christus' tweede komst roept God slechts heel *weinig* mensen in Zijn kerk. Het is Gods bedoeling dat de feesttijden in de lente Zijn kerk jaarlijks illustreren dat Zijn door de Geest verwekte kinderen de "eerstelingen" van het behoud zijn (Jacobus 1:18) – het relatief *kleine begin* van Zijn geestelijke oogst van de mens in Zijn goddelijke familie.

Het begin van de lente oogst verliep als volgt: Op de ochtend van de eerste dag van de week (zondag) tijdens het feest van Ongezuurde Broden werd de eerste schoof gerst, die de avond tevoren was gemaaid, voorbereid en naar de priester gebracht, die haar in de lucht bewoog om door God te worden aanvaard. Deze ceremonie werd het "garfoffer" genoemd en vertegenwoordigde de *eerste* van de oogst van eerstelingen.

Zodra de garf was geofferd, kon de oogst beginnen. De lente oogst eindigde tegen de tijd van het feest der eerstelingen, 50 dagen later. (De nieuwtestamentische naam voor dit feest, Pinksteren, betekent letterlijk "vijftigste [dag]".) Het volk kwam op deze jaarlijkse sabbat bijeen om God te danken voor de eerstelingen oogst van dat jaar die Hij hun gegeven had. Laten we nu kijken naar het verband tussen het garfoffer en Jezus Christus.

3. Wie zou als eerste uit de doden in Gods familie worden opgewekt? Handelingen 26:23. Was Hij daardoor de *eerste* der eerstelingen van Gods geestelijke oogst? 1 Corinthiërs 15:20, 23; Colossenzen. 1:18. Zijn de door de Geest verwekte christenen dan ook duidelijk de eerstelingen van Gods grote basisplan? Jacobus 1:18; Romeinen 8:23 (Statenvertaling).

4. Moest Christus, nadat Hij uit de doden was opgewekt, naar Zijn Vader in de hemel opvaren? Johannes 20:17. Mochten Zijn discipelen, later op diezelfde dag nadat Hij uit de hemel was teruggekeerd, Hem aanraken? Vergelijk Mattheüs 28:9 met Johannes 20:19-20, 27-28.

OPMERKING: Dit gebeurde op de eerste dag van de week (zondag) tijdens het feest van Ongezuurde Broden. Op precies dezelfde ochtend dat het garfoffer werd gebracht, werd Jezus Christus in de hemel door Zijn Vader als het *geestelijke* "garfoffer" aanvaard!

Daardoor vervulde Christus de symboliek van het oudtestamentische garfoffer. Hij werd de eerste uit de doden opgestane Zoon van God – het eerste geogste product van Gods basisplan. Hij werd de *eerstgeboren* Zoon van God – de eerste mens die het proces van behoud en van "wedergeboorte" ten einde bracht.

Maar Jezus had niet de Leidsman van ons behoud en onze oudste Broer kunnen worden zonder het bezit van een allerbelangrijkst ingrediënt van God – iets dat we allemaal moeten hebben willen we evenals Hij wedergeboren worden.

5. Kon Jezus geestelijke werken, inclusief gehoorzaamheid aan God, doen op basis van niet meer dan Zijn menselijke kracht? Johannes 5:30; 8:28. Waar kreeg Hij de noodzakelijke kracht vandaan? Laatste deel van Johannes 14:10.

OPMERKING: De Vader "woonde" in Jezus door de Heilige Geest!

6. Belofde Christus dezelfde geestelijke hulp aan zijn discipelen? Johannes 14:16. Wat is de "Trooster"? Vers 26.

7. Op welke dag ontvingen de discipelen feitelijk Gods heilige Geest? Handelingen 2:1-4. Werden zij daardoor leden van Gods geestelijke kerk? 1 Corinthiërs 12:12-14.

OPMERKING: Vijftig dagen nadat Christus in de hemel werd aanvaard, werd de discipelen de heilige Geest geschonken, precies zoals Jezus had beloofd. Op de Pinksterdag zond God Zijn Geest om met Zijn kerk te *beginnen* – om de eerstelingen die Hij nu in Zijn kerk zou gaan roepen te verwekken en te versterken; dit werd symbolisch voorgesteld door de twee "beweegbroden" die in Leviticus 23:17 en 20 worden vermeld.

De nieuwtestamentische feesttijd van Pinksteren is nu een *herdenking* geworden van de stichting van de nieuwtestamentische Kerk van God door het ontvangen van de Heilige Geest. Op de Pinksterdag van 31 n.Chr. werd begonnen om de initiële *eerstelingen* van Gods geestelijke oogst erop voor te bereiden dat ze in Gods goddelijke familie "ge-oogst" zouden worden.

Trompettenfeest

Maar de eerstelingen kunnen niet in Gods familie worden geoogst tenzij zij "wedergeboren" (Johannes 3:3-8) worden – uit de doden opgewekt en in geest veranderd. Dat zal pas gebeuren als Jezus Christus op aarde terugkeert. Dit brengt ons bij de *vierde stap* in Gods basisplan.

Het Trompettenfeest beeldt een centrale gebeurtenis in Gods plan uit. Deze feesttijd beeldt niet alleen de komst van Christus uit om de eerstelingen uit de doden op te wekken en te veranderen, maar hij beeldt ook de vreselijke tijd van wereldoorlog uit die vlak voor ons ligt en het ingrijpen van Jezus Christus om de mensheid van vernietiging te redden en het Koninkrijk van God op aarde te vestigen.

Laten wij precies begrijpen welke plaats deze feesttijd in Gods grote basisplan inneemt.

1. Wanneer moet de vierde jaarlijkse feesttijd worden gehouden? Leviticus 23:23-25. Is dit alweer een sabbat waarop men van zijn dagelijks werk moet rusten? De verzen 24-25. Wordt Gods volk opgedragen op deze heilige dag voor Zijn aangezicht samen te komen? Vers 24.

OPMERKING: Het getal *zeven* in Gods plan duidt op voltooiing en volmaaktheid. De zevende maand van Gods kalender bevat de laatste vier feesttijden, die de completering van Gods basisplan met de mensheid uitbeelden. De feesttijd die op de eerste dag van deze maand valt, geeft het begin aan van de laatste gebeurtenissen in Gods plan.

2. Moest deze feesttijd met trompetgeschal worden aangekondigd? Vers 24.

OPMERKING: Het Trompettenfeest ontleent zijn naam aan deze ceremonie. Het blazen op trompetten heeft een belangrijke symbolische betekenis – in het bijzonder met betrekking tot de eindtijd waarin wij leven.

Er werd op trompetten geblazen om Gods feesttijden aan te kondigen, evenals om Gods mensen voor een samenkomst bijeen te roepen. Bovendien werden ze gebruikt om alarm te slaan bij oorlogsdreiging of een vijandelijke aanval. Het schrik-aanjagende geluid vervulde het volk van het oude Israël met angst, omdat zij wisten dat de verschrikking van oorlog ophanden was! Deze waarschuwing voor *oorlog* onderscheidt het Trompettenfeest van Gods andere feesttijden.

3. Wanneer zou volgens Christus Gods Koninkrijk worden opgericht – zou dat plaatsvinden in een tijd van wereldoorlog? Mattheüs 24:3, 6-8; Lucas 21:31. Zou het dan in het menselijk vermogen liggen alle menselijk leven op aarde uit te roeien? Mattheüs 24:21-22.

4. Wat zegt het boek Openbaring over het blazen van bovennatuurlijke trompetten voorafgaande aan de wederkomst van Jezus Christus? Openbaring 8:1-2, 6.

OPMERKING: Het zevende zegel dat de boekrol verzegelde (Openbaring 5:1) onthult zeven engelen met zeven trompetten die zeven kolossale opeenvolgende wereldgebeurtenissen vertegenwoordigen. Dit zullen fysieke straffen zijn van God om de naties te waarschuwen niet verder te gaan met hun nationale en persoonlijke zonden.

De laatste drie van deze plagen (ook weëen genoemd) beelden specifiek drie fases van een catastrofale wereldoorlog uit. Bij de trompet van het derde wee zal de mensheid voor uitroeiing bewaard worden door de tweede komst van Jezus Christus!

5. Zullen zij die zich tot God wenden beschermd worden voor deze trompetplagen? Openbaring 3:10; 7:2-3; 12:14. Zal Christus omwille van de "uitverkorenen" in de werelddangelegenheden tussenbeide komen om de tijd van grote verdrukking in te korten en de mensheid te redden voor nucleaire uitroeiing? Mattheüs 24:22.

OPMERKING: De uitverkorenen van God zijn de *eerstelingen* van Zijn geweldige basisplan. Zij zijn degenen die God uit deze wereld heeft geroepen om de "eerstelingenooft" te zijn van de goddelijke familie die Hij aan het scheppen is.

6. Belofde Jezus zijn engelen te zullen uitzenden om zijn uitverkorenen bij het geluid van een grote trompet te verzamelen? De verzen 30 en 31. Zullen ten tijde van het klinken van deze trompet de doden in Christus uit de doden worden opgewekt? 1 Thessalonicenzen 4:16-17; 1 Corinthiërs 15:51-52; Openbaring 11:15-18. Is die trompet de zevende en *laatste* van de zeven die in Openbaring

8 worden aangekondigd? 1 Corinthiërs 15:52.

OPMERKING: Bij het geluid van de zevende trompet, die de wederkomst van Jezus Christus aankondigt, zullen de eerstelingen van Gods plan uit de doden worden opgewekt en veranderd worden – *geboren* als onsterfelijke geestelijke wezens binnen de familie van God! God zal dan de kleinste van de twee mensenoogsten in Zijn familie hebben binnengehaald. Zij zullen dan samen met Christus de aarde gaan besturen (Openbaring 20:6) en tijdens en na het Millennium een veel grotere geestelijke oogst binnengalen. De laatste drie feesten beelden de bijzonderheden uit van de manier waarop dit zal geschieden.

Grote Verzoendag

Wat te zeggen van Satan? Wat zal er na Christus' wederkomst met hem gebeuren?

De *vijfde stap* in Gods basisplan, de Verzoendag, openbaart het antwoord. Deze stap beeldt uit hoe Satan de duivel door Christus van zijn huidige positie als wereldheerser wordt ontheven (2 Corinthiërs 4:4) en wordt verwijderd naar een plaats van waaruit hij de mensheid niet kan bereiken. Hij zal daar 1000 jaar gebonden zijn en niet langer in staat zijn de volken te misleiden en de mensheid tot zonde te beïnvloeden.

Na het gevangenzetten van Satan zal de rest van de mensheid met God worden verzoend en *vereenigd*. Laten wij de symboliek van deze unieke vijfde feesttijd van God begrijpen.

1. Welke jaarlijkse sabbat volgt negen dagen na het Trompettenfeest? Leviticus 23:27; 16:29-31. Heeft Gods volk de opdracht om op deze dag voor God samen te komen? Leviticus 23:27.

2. Hoe moeten wij de Verzoendag houden? Vers 32. Hoe "verootmoedigt" men zich op deze dag? Jesaja 58:3; Ezra 8:21.

OPMERKING: De Verzoendag is misschien wel de meest ongewone heilige dag, gelet op hetgeen God van ons verwacht. Het is de enige dag van het jaar waarop God ons gebiedt te *vasten* – ons te onthouden van voedsel en water (Exodus 34:28; Esther 4:16). Dit vasten (24 uur lang) moet beginnen in de avond, na afloop van de negende dag van de zevende maand en pas eindigen in de avond, na afloop van de tiende dag (het duurt "van avond tot avond"; Leviticus 23:32).

Vasten, wanneer dan ook in het jaar, zou tot doel moeten hebben ons te verootmoedigen – *dichter* tot God en zijn rechtvaardige levenswijze te naderen (Jesaja 58:6-11). Vasten op de Verzoendag is derhalve een levendige herinnering aan de gezindheid die voor behoud nodig is – een houding van nederigheid, goddelijk berouw, ernstig zoeken naar God en zijn levenswijze – een toestand waarin deze wereld zal zijn gebracht door de catastrofale ge-

beurtenissen culminerend in de wederkomst van Jezus Christus!

3. Verschilt de Verzoendag ook van alle andere jaarlijkse heilige dagen in de zin dat er geen enkele arbeid op mag worden verricht? Numeri 29:7; Leviticus 16:29. Waarom moet deze dag zo plechtig worden gehouden? Leviticus 23:28.

OPMERKING: Wat betekent het woord *verzoening*? Volgens het woordenboek betekent *verzoenen* vrede sluiten, het eens worden, tegenstellingen opheffen. De Verzoendag symboliseert in feite dat God en de mens *vrede sluiten*, tot overeenstemming komen. God en de mens kunnen echter pas volledig met elkaar worden verzoend, wanneer Satans macht aan banden is gelegd.

Leviticus 16 geeft in detail weer wat God de Levitische priesters had gezegd op de Verzoendag te doen. Hoewel deze rituelen niet meer worden uitgevoerd, onthullen ze een volgende stap in Gods plan om Zijn bestuur op aarde te herstellen en de kennis die tot behoud leidt, ter beschikking van iedereen te stellen.

4. Moest de hogepriester uit het geslacht van Aäron eens per jaar een speciaal zondoffer brengen om alle zonden van Israel te verzoenen? Leviticus 16:32-34. Vond dit op de Verzoendag plaats? De verzen 29 en 30.

5. Nam de hogepriester voordat hij deze verzoening deed, twee bokken en wierp hij vervolgens het lot om uit te maken wie elk van beide moest vertegenwoordigen? Leviticus 16:7-8. Moest de ene bok Christus, de HEER, vertegenwoordigen? Vers 8. Wie moest de andere bok vertegenwoordigen? Zelfde vers. Moest die andere bok weggezonden worden? Vers 10.

OPMERKING: *Azazel* is een oude naam om Satan de duivel aan te duiden.

6. Werd de bok die Christus vertegenwoordigde geofferd als zondoffer voor alle mensen? De verzen 15 en 16. Werden de zonden van het volk op symbolische wijze gelegd op de kop van de andere bok, die Satan vertegenwoordigde, en die daarna naar de woestijn werd gebracht? De verzen 21 en 22.

OPMERKING: Jezus Christus deed verzoening voor onze zonden toen Hij de straf voor onze zonden (de dood – Romeinen 6:23) op Zich nam door Zijn zondeloze leven voor ons te offeren. Maar de werkelijke *oorzaak* van die zonden is Satan de duivel (Johannes 8:42-44). In dit levitische ritueel werden alle door Satan geïnspireerde zonden van de mens op symbolische en directe wijze teruggelegd op het hoofd van Satan, waar zij thuishoren!

Als Christus terugkeert zal de schuld van de zonden van de mensheid rechtstreeks op Satan worden gelegd, die vervolgens uit de nabijheid van de mens zal worden *verwijderd*. Let op de vervulling van dit onderdeel van Gods basisplan, zoals dat

in het boek Openbaring door Jezus Christus wordt geopenbaard:

7. Wat zal er na de wederkomst van Jezus Christus met Satan gebeuren? Openbaring 20:1-2. Waar in zal hij worden geworpen? Vers 3. Let ook op Openbaring 18:1-2.

OPMERKING: De "afgrond" of "bodemloze put" werd uitgebeeld door de woestijn waarheen de bok die *Azazel* vertegenwoordigde, werd verbannen. Het zal Satan en zijn demonen door Christus definitief worden belet de mensheid tot zonde te verleiden. Satan zal niet langer in staat zijn zijn zondige houdingen uit te zenden (Efeziërs 2:2).

Wanneer de duivel door een engel van God (op symbolische wijze in Leviticus 16:21 voorgesteld door de man "die daarvoor gereed staat") geketend is, zal het denken van de mens, dat voordien door Satan geestelijk gesloten werd gehouden, door de Geest van God geopend worden!

Voor de eerste keer zal de mensheid in staat zijn Gods grote basisplan van behoud te begrijpen. De mensen zullen zich dan bewust worden van hun verkeerde levenswijze en zich willen bekeren om vergeving van zonden te ontvangen. Pas dan zullen de mensen *verzoend* worden met Christus en de Vader, zoals door de *Verzoendag* wordt uitgebeeld!

Loofhuttenfeest

1. Welke door God ingestelde feesttijd begint slechts vijf dagen na de Verzoendag? Leviticus 23:34; Deuteronomium 16:13-15.

2. Begint dit zeven dagen durende feest met een heilige dag waarop al het gewone werk verboden is en waarop men voor God moet samenkomen? Leviticus 23:35. Is het houden van deze jaarlijkse feesttijd door God voor altijd geboden? Vers 41.

OPMERKING: Het Loofhuttenfeest werd ook wel het feest der inzameling genoemd (Exodus 23:16; 34:22), omdat het de oogst die aan het einde van de zomer en het begin van de herfst plaatsvond, vierde (Leviticus 23:39).

3. Wat is het door God vastgestelde thema van het jaarlijks houden van het Loofhuttenfeest? Deuteronomium 16:14-15. Zegt God dat er goed voedsel moet worden gegeten teneinde de vreugde en blijdschap tijdens het feest te vergroten? Deuteronomium 14:26.

OPMERKING: Het Loofhuttenfeest, dat de *zesde stap* van Gods basisplan uitbeeldt, is een periode van grote vreugde! Voor het oude Israël was het een periode van vreugde, omdat vlak voor het feest de rijke wintervoorraad was binnengehaald. Maar in het Millennium, dat door dit feest wordt uitgebeeld, zullen het geluk, de vreugde en de welvaart die door het Loofhuttenfeest worden uitgebeeld, onder het rechtvaardige bestuur van Jezus Christus overal ter wereld bestaan. Een op

wereldomvattende schaal volgen van Gods levenswijze zal de wereld van morgen tot een letterlijk *utopia* maken!

4. Moet Gods volk tijdens dit feest in loofhutten – tijdelijke verblijfplaatsen – wonen? Leviticus 23:42.

OPMERKING: Een "loofhut" is een *tijdelijke* woning. God droeg de oude Israëlieten op terwijl ze het Loofhuttenfeest hielden in tijdelijke verblijven te wonen, gemaakt van takken van bomen (vers 40). Voor Gods volk dat in deze tijd deelneemt aan het Loofhuttenfeest komt een tent, een kampeer-auto, motel- of hotelkamer zeer zeker als tijdelijke woning in aanmerking.

Het is Gods bedoeling dat het Loofhuttenfeest Zijn volk apart zet en losmaakt van de wereld. Door een hele week in tijdelijke woningen te verblijven – weg van hun omgeving van elke dag, weg van hun baan en de meeste negatieve invloeden – geniet Gods volk van een kleine *voorproef* van de wereldomvattende vrijheid, vreugde en vrede die tijdens het Millennium zal bestaan als Satan is verbannen en de Geest van God de hele mensheid leidt (Joël 2:28, 32).

Dit zijn dagen van ononderbroken, oprecht gemeend, christelijk samenzijn en ook gewoon goed en simpel plezier! Tienduizenden mensen die God toebehoren komen dan overal ter wereld met hun gezin bijeen op plaatsen waar het feest wordt gehouden. Door de *harmonieuze* wijze waarop christenen tijdens het feest met elkaar omgaan, laten zij zien hoe de zondige en ongelukkige wereld van vandaag er na de terugkeer van Christus uit zal zien.

Maar evenals het Loofhuttenfeest een fysiek feest vol van vreugde is, is het ook een *geestelijk* feest van onderwijs en voorbereiding. Leden van Gods kerk ontvangen van Gods dienaren instructie door middel van inspirerende preken om hen verder voor te bereiden om tijdens het Millennium met Christus te heersen en te onderwijzen.

5. Zullen nadat Jezus Christus bij Zijn wederkomst de oorlogvoerende volken onderwerpt en het Koninkrijk van God op aarde opricht, de volken naar Hem toekomen om in Gods levenswijze te worden onderwezen? Micha 4:1-2. Zal de hele wereld uiteindelijk Gods weg naar vrede, geluk, overvloedig leven en behoud gaan begrijpen? Jesaja 11:9; Jeremia 31:34.

OPMERKING: Wanneer Satan eenmaal gebonden is en het Koninkrijk van God is opgericht, zal een duizend jaar durende gouden eeuw van wereldomvattende vrede en voorspoed beginnen. Christus' programma van heropvoeding zal een nieuwe beschaving voortbrengen, gebaseerd op Gods levenswijze, op zijn wet van liefde, die resulteert in grote materiële en geestelijke zegeningen.

6. Maar wat zal er gebeuren met de volken die eerst weigeren het Loofhuttenfeest te houden en op die manier dus weigeren naar Gods levenswijze te worden heropgevoed? Zacharia 14:16-17. En als ze nog steeds niet gehoorzamen? De verzen 18 en 19.

OPMERKING: Christus zal de volken der aarde heropvoeden *door Zijn jaarlijkse feesttijden*. De wereld zal te weten komen dat Gods basisplan de weg uitbeeldt naar fysieke zegeningen en geestelijk behoud. Zij die koppig weigeren het Loofhuttenfeest te houden, zullen te lijden krijgen door droogte en pestilentiën totdat ze zich aan God onderwerpen.

7. Zal er een eind komen aan de groei van Gods heerschappij? Jesaja 9:6.

OPMERKING: De wereldbevolking zal tijdens het Millennium snel toenemen. Uiteindelijk zullen miljarden mensen zich geestelijk bekeren! De grote "herfstooft" van mensen zal in het Koninkrijk van God worden binnengehaald – tijdens het Millennium worden wedergeboren als goddelijke wezens die deel uitmaken van Gods heersende familie.

Tegen het einde van de duizend jaar zal de grote familie van God gereed zijn voor de laatste stap in Gods basisplan. Na het Millennium zal zelfs nog grotere vreugde ontstaan en nog grotere werken worden uitgevoerd!

De Laatste Grote Dag

Wat zal er gebeuren met al de mensen die geleefd hebben en gestorven zijn zonder ooit door God te zijn geroepen (inclusief misschien de meesten van degene die u in deze tijd liefhebt) – mensen die nooit de gelegenheid hebben gehad om het plan en het doel dat God met de mensheid voorhad werkelijk te leren kennen en begrijpen? Zijn zij voor eeuwig verloren?

Het antwoord wordt geopenbaard in de betekenis van de Laatste Grote Dag – de zevende en laatste van Gods jaarlijkse feesttijden, de feesttijd die de *zevende* en *laatste stap* in Gods geweldige basisplan uitbeeldt.

1. Is het Gods wil dat alle mensen die ooit hebben geleefd tot de kennis van Zijn plan van behoud komen? 2 Petrus 3:9; 1 Timotheüs 2:4.

OPMERKING: God heeft in zijn liefdevolle zorgzaamheid voor de hele mensheid een plan gemaakt waarin *iedereen* die ooit heeft geleefd de gelegenheid zal krijgen tot behoud en zoonschap in Zijn familie, net als de reeds geestelijk geroepen en verwekte kinderen van God hun gelegenheid hebben gekregen.

Evenals de week niet volledig is zonder de zevende dag, de sabbat, zo is Gods basisplan niet compleet zonder Zijn zevende en laatste jaarlijkse feesttijd.

Het getal zeven in de Bijbel duidt op voltooiing

en volmaaktheid. Deze zevende feesttijd van God beeldt de voltooiing van Gods basisplan uit. Deze feesttijd maakt duidelijk dat Gods liefde en barmhartigheid jegens de mens zich uitstrekken *tot voorbij* het Millennium.

2. Was er een *achtste dag* van eredienst onmiddellijk volgend op de zeven dagen van het Loofhuttenfeest? Leviticus 23:36, 39.

OPMERKING: De laatste jaarlijkse sabbat of heilige dag wordt direct na het Loofhuttenfeest gehouden. Doordat deze direct na het zeven dagen durende Loofhuttenfeest valt, werd hij daarmee geassocieerd en de "achtste dag" genoemd. Dit feest werd onder christenen bekend als "de *laatste*, de *grote dag* van het feest" (Johannes 7:37). De Laatste Grote Dag is duidelijk een *afzonderlijke* feesttijd en heilige dag.

De Laatste Grote Dag beeldt de voltooiing van Gods basisplan uit. Dat is, zoals we in les 21 leerden, de periode van het oordeel van de grote witte troon na het Millennium. Openbaring 20:5 laat zien dat er na het Millennium een *tweede* opstanding zal plaatsvinden en de verzen 11 en 12 laten zien dat zij die deelhebben aan deze opstanding tot *sterfelijk* leven, die stierven zonder ooit door God geroepen te zijn om deel te hebben aan Gods plan van behoud, dan hun gelegenheid zullen krijgen leden van Gods goddelijke, heersende familie te worden.

Al deze mensen zullen dan, evenals de door de Geest verwekte christenen in deze tijd, voldoende tijd krijgen om God te leren gehoorzamen. De mensen die Gods levenswijze blijven volgen, Gods karakter ontwikkelen, zullen aan het eind van deze periode, die volgens de Bijbel blijkbaar 100 jaar zal duren (Jesaja 65:20), worden veranderd in onsterfelijke wezens.

3. Hoe verwees Jezus naar deze speciale "dag" of periode van oordeel voor deze mensen die de fantastische boodschap van behoud nog moeten horen en begrijpen? Mattheüs 11:20-24; 12:41-42.

OPMERKING: Christus noemde de bevolking van Tyrus en Sidon, Sodom en Nineve en als laatste de koningin van het zuiden. Al deze voorbeelden van mensen die in verschillende generaties leefden, worden vergeleken met de mensen uit Jezus' tijd, van wie de overgrote meerderheid zijn boodschap niet begreep of geloofde. Jezus zegt ons dat zij allen zullen worden opgewekt, samen met de generatie van zijn eigen tijd!

Jezus gaf genoeg voorbeelden van mensen die in ver uiteenlopende tijden leefden om te bewijzen dat het merendeel van de mensheid op *hetzelfde tijdstip* op deze aarde in leven zal zijn. Er zullen mensen zijn uit de tijd van voor de zondvloed, mensen uit alle twaalf stammen van Israël, mensen uit de Middeleeuwen en het grootste deel van de mensen die nu leven. Zelfs baby's en kinderen die voortijdig

gestorven zijn, zullen dan worden opgewekt. Zij zullen allen opstaan in de tweede opstanding, omdat zij tijdens hun eerste leven niet door God werden geroepen.

De oude volken die Jezus in Mattheüs 11 en 12 noemde, zouden zich hebben bekeerd als Hij in hun tijd persoonlijk naar hen toe was gekomen. Zij zullen zich dan ook zeker bekeren wanneer zij na het Millennium worden opgewekt en toegang krijgen tot de Heilige Geest.

Uw Bijbel laat zien dat de overgrote meerderheid van hen die ooit leefden, aan het einde van deze komende periode van oordeel, die wordt uitgebeeld door de Laatste Grote Dag, uiteindelijk in Gods familie geboren zullen worden.

Gods basisplan van behoud voor de hele mensheid zal dan *voltooid* zijn.

Dan kunnen de uit geest samengestelde leden van Gods grote heersende familie vooruitkijken naar nieuwe hemelen en een nieuwe aarde – en naar nieuwe, fantastische gelegenheden om onder God de Vader en Jezus Christus, onze oudste Broer, het *universum* te regeren!

Christus, het middelpunt van Gods heilige dagen

Door de jaren heen is Gods kerk gegroeid in het begrip van de geestelijke betekenis van Gods heilige dagen. Anders dan de dagen die in deze tijd gewoonlijk door het traditionele christendom in acht worden genomen, openbaren Gods dagen Zijn grote *doel* met de mens en *hoe* Hij dat aan het uitvoeren is.

In het overzicht van deze les hebben wij geleerd dat Christus, onze Schepper, ons modelleert naar het beeld van Gods geestelijke karakter om leden te worden van Zijn goddelijk Koninkrijk, zoals uitgebeeld door de wekelijkse sabbat. We leerden ook dat Gods jaarlijkse feestdagen ons niet alleen onderwijzen over Zijn basisplan van behoud, maar dat zij ons rechtstreeks wijzen op onze Verlosser, Jezus Christus. Hij is "ons *Paschalam*" (1 Corinthiërs 5:7). Door Christus "aan te doen" verwijderden we de zonde uit ons leven (Romeinen 13:13-14), zoals wordt uitgebeeld door het *feest van Ongezuurde Broden*.

Christus is de eerste van de "eerstelingen" en vijftig dagen na Zijn opstanding, op de *Pinksterdag*, zond Hij de Heilige Geest. De Heilige Geest werd

gezonden om hen die de Vader zou roepen, geestelijk te verwekken en hen daardoor in staat te stellen Zijn wet te gehoorzamen, met succes de zonde in hun leven te overwinnen en geestelijk te groeien.

Christus zal op aarde terugkeren om in de wereldgebeurtenissen in te grijpen (uitgebeeld door het *Trompettenfeest*), Zijn eerstelingen op te wekken en – na het omverwerpen van de despotische heerschappij van Satan, zoals uitgebeeld door de *Verzoendag* – als Koning der koningen en Heer der heren te regeren. Wanneer de invloed van de duivel en zijn demonen is uitgeschakeld, zullen alle mensen de gelegenheid krijgen om door bekering, doop en het ontvangen van Gods Geest één te worden met Christus.

Christus komt om het bestuur van God op aarde op te zetten, waardoor de aarde een echt utopia zal worden – uitgebeeld door het *Loofhuttenfeest*. Miljarden mensen zullen tijdens het Millennium door de Geest worden verwekt en in Gods familie geboren worden.

Tenslotte zal Christus in de laatste belangrijke stap van Gods plan – de *Laatste Grote Dag* die de laatste periode van oordeel uitbeeldt – behoud beschikbaar maken voor iedereen die ooit heeft geleefd maar de waarheid nooit heeft gehoord of begrepen.

Gods kerk begrijpt en onderwijst de kostbare waarheid betreffende Gods doel en plan met de mensheid. Overal ter wereld houden de door de Geest verwekte kinderen van God trouw Zijn wekelijkse sabbat en ieder jaar Zijn jaarlijkse heilige dagen!

* * * * *

Houd in gedachten dat we te beginnen met de volgende les onze *uitgebreidere* studie van Gods heilige dagen zullen beginnen. Les 24 zal diepgaand ingaan op de zevende dag, de sabbat. Niet alleen zullen de punten die in de korte studie in deze les naar voren zijn gebracht in groter detail aan de orde komen, maar we zullen ook vragen beantwoorden zoals: In welk opzicht is de sabbat een speciaal "test"gebod? Is er tijd "verloren" gegaan? Veranderde God de sabbat van de zevende dag naar een andere dag? Hoe kunnen we Gods wekelijkse sabbat tot een geestelijke zegen en tot grote geestelijke vreugde maken?